

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 13. junija 2019*

„Model Skupnosti – Postopek za ugotovitev ničnosti – Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja držalo lepakov za vozila – Prejšnji model – Dokaz o razkritju – Člen 7 Uredbe (ES) št. 6/2002 – Razlog za ničnost – Neobstoj individualne narave – Seznanjeni uporabnik – Stopnja svobode oblikovalca – Neobstoj drugačnega celotnega vtisa – Člen 6 in člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002“

V zadevi T-74/18,

Visi/one GmbH s sedežem v Remscheidu (Nemčija), ki jo zastopata H. Bourree in M. Bartz, odvetnika,
tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata S. Hanne in D. Walicka, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO je bila

EasyFix GmbH s sedežem na Dunaju (Avstrija),

zaradi tožbe zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. decembra 2017 (zadeva R 1424/2016-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama EasyFix in Visi/one,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi A. M. Collins, predsednik, M. Kancheva (poročevalka), sodnica, in G. De Baere, sodnik,
sodni tajnik: E. Hendrix, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 6. februarja 2018,

na podlagi odgovora na tožbo, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 25. aprila 2018,

na podlagi pisnega vprašanja Splošnega sodišča tožeči stranki in njenega odgovora na navedeno vprašanje, ki je bil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložen 4. januarja 2019,

na podlagi obravnave z dne 7. februarja 2019

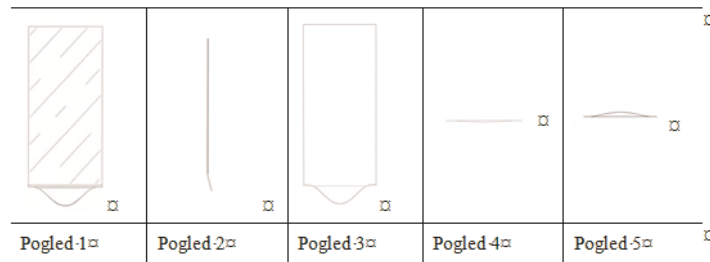
izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Visi/one GmbH, je 28. novembra 2013 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) vložila prijavo za registracijo modela Skupnosti, ki je bil registriran pod št. 1391114-0001, predstavljen pa je v teh pogledih:

- 2 Izpodbijani model naj bi bil vgrajen v „držala lepakov, oznake za vozila“, ki spadajo v razred 20-03 v smislu Locarnskega aranžmaja z dne 8. oktobra 1968 o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele, kakor je bil spremenjen. Objavljen je bil v *Biltenu modelov Skupnosti* št. 2014/026 z dne 10. februarja 2014.
- 3 Družba EasyFix GmbH je 27. julija 2015 vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela na podlagi člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členoma 5 in 6 te uredbe, pri čemer je kot razlog navedla, da navedeni model ni bil nov in ni imel individualne narave.
- 4 Družba EasyFix je v prilogah od A do E k zahtevi za ugotovitev ničnosti predložila zlasti dokumente, ki jih je EUIPO opisal tako:

Priloga	Kratek opis	Slika
A	Internetni izvleček, http://www.echner-org.de , v zvezi s prodajnimi panoji, natisnjen 20. julija 2015	
B	Katalog druge stranke iz leta 2010/11	
C	Kopija kataloga tretjega podjetja iz leta 2011 (izvlečki)	
D	Internetni izvleček, http://www.echner-org.de , v zvezi s prodajnimi panoji, natisnjen 20. julija 2015	
E	Prepis dokumenta v zvezi z uporabnim modelom	

- 5 Oddelek za ničnost je z odločbo z dne 3. junija 2016 ugodil zahtevi za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela, ker ta ni imel individualne narave.

- 6 Tožeča stranka je 3. avgusta 2016 na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002 pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ničnost.
- 7 Tretji odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbo z dne 4. decembra 2017 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil. V bistvu je menil, da izpodbijani model ni imel individualne narave. Prvič, ugotovil je, da je bilo z dokumenti iz prilog od A do E k zahtevi za ugotovitev ničnosti mogoče dokazati razkritje prejšnjega modela. Drugič, navedel je, da so seznanjeni uporabniki nasprotujočih si modelov trgovci, ki želijo označiti svoje izdelke, in odgovorni za nabavo v podjetjih, ki kupujejo takšne tablice za označevanje cen. Tretjič, menil je, da je svoboda oblikovalca pri razvijanju „držal lepakov, oznak za vozila“, velika, tako glede oblike kot glede uporabljenega materiala. Četrtoč, navedel je, da so razlike med tema modeloma zelo majhne in ne spreminjajo enakega celotnega vtisa, ki ga ustvarjata.

Predlogi strank

- 8 Tožeča stranka po pojasnitvi tožbenih predlogov, ki je bila zabeležena v zapisnik o obravnavi, Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - izpodbijano odločbo razveljavi;
  - EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, ki so bili priglašeni v postopku pred odborom za pritožbe.
- 9 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo zavrne;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 10 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri razloge, od katerih se prvi nanaša na napačno presojo dokazov v zvezi z razkritjem „prejšnjega modela“, s čimer naj bi bil kršen člen 7(1) Uredbe št. 6/2002, drugi se nanaša na kršitev pravice do izjave v skladu s členom 62, drugi stavek, te uredbe, tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve v skladu s členom 62, prvi stavek, te uredbe, četrti tožbeni razlog pa se nanaša na napačno presojo individualne narave izpodbijanega modela, s čimer naj bi bila kršena člen 6 in člen 25(1)(b) navedene uredbe.

Prvi tožbeni razlog: napačna presoja dokazov v zvezi z razkritjem „prejšnjega modela“ v nasprotju s členom 7(1) Uredbe št. 6/2002

- 11 Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga odboru za pritožbe očita, da je ugotovil, da je bilo z dokumenti iz prilog od A do E k zahtevi za ugotovitev ničnosti mogoče dokazati razkritje „prejšnjega modela“ v smislu člena 7(1) Uredbe št. 6/2002. V utemeljitev tega tožbenega razloga navaja sedem očitkov.
- 12 Tožeča stranka s prvim očitkom navaja, da dokumenti iz prilog od A do E k zahtevi za ugotovitev ničnosti ne dokazujejo razkritja „prejšnjega modela“, ker naj bi bili navedeni dokumenti natisnjeni šele 20. julija 2015, torej po datumu vložitve prijave za registracijo izpodbijanega modela.
- 13 Tožeča stranka z drugim očitkom odboru za pritožbe očita, da je v točki 17 izpodbijane odločbe v zvezi s katalogom iz priloge B k zahtevi za ugotovitev ničnosti navedel, da to, ali je naslovnica dejansko povezana z ostalimi stranmi te priloge, ni pomembno. Tožeča stranka, nasprotno, trdi, da se zaradi

dvomov v zvezi s tem, ali ta naslovnica pripada preostalim stranem tega kataloga, celotna priloga B ne bi smela upoštevati. Elementi tega kataloga, ki naj bi ji bili posredovani, naj bi bili zgolj zbir nepovezanih strani. Nepovezano oštevilčenje strani, dvakrat uporabljena številka strani 2 in številka strani 31, vstavljena med dve strani, oštevilčeni s številko 2, naj bi zadostovali kot dokaz, da elementi v prilogi B ne pomenijo homogenega kataloga in da nikoli niso bili objavljeni kot taki. Poleg tega naj bi bilo dejstvo, da ta katalog vsebuje napotitev na različni domenski imeni in različna elektronska naslova (tako na domensko ime www.easyfix.co.at in elektronski naslov info@easyfix.co.at kot na domensko ime www.easyfix.at in elektronski naslov info@easyfix.at), v očitnem nasprotju z običajno prakso. Še več, iz izpiska iz avstrijskega registra domenskih imen ([nic.at GmbH](http://nic.at)) naj bi izhajalo, da domensko ime „www.easyfix.co.at“ absolutno ni bilo registrirano. Tožeča stranka torej izpodbija dejstvo, da je bila stran z naslovom „Preisauszeichnung“ (prikaz cen) s številko strani 2 v navedenem katalogu zares objavljena in razkrita pred datumom vložitve prijave za registracijo izpodbijanega modela.

- 14 Tožeča stranka s tretjim očitkom odboru za pritožbe očita, da je v točki 18 izpodbijane odločbe ugotovil, da je bil katalog iz priloge B k zahtevi za ugotovitev ničnosti objavljen leta 2010, saj naj bi bilo na strani z naslovom „Uvodnik“ oznanjeno, da je navedeni katalog „izšel še pred začetkom specializiranega salona Automechanika 2010“. Meni, da s tem ni mogoče dokazati niti tega, da je bil ta promocijski dokument objavljen, kaj šele, v kakšni obliki in kdaj. Dodaja, da tudi če bi šlo za vezan katalog, glede katerega bi ji EUIPO posredoval zgolj neurejeno kopijo, to še vedno ne bi dokazovalo, da je bil predhodno objavljen s predstavljeno vsebino.
- 15 Tožeča stranka s četrtem očitkom trdi, da je odbor za pritožbe v točki 19 izpodbijane odločbe napačno štél za dokazano, da je bil dokument v prilogi C k zahtevi za ugotovitev ničnosti predhodno objavljen, čeprav oddelek za ničnost tega dokumenta upravičeno ni upošteval ter bi lahko šlo za osnutek kataloga, ki je bil poslan družbi, ki je povezana z družbo EasyFix, in ni bil razkrit javnosti.
- 16 Tožeča stranka s petim očitkom trdi, da je odbor za pritožbe v točki 21 izpodbijane odločbe napačno navedel, da so na vseh slikah v dokumentih iz prilog od A do D k zahtevi za ugotovitev ničnosti isti podatki o vozilu BMW 520i Touring, in na podlagi tega prav tako napačno ugotovil, da se vsa držala lepakov za vozila, upodobljena v točki 4 izpodbijane odločbe, nanašajo na isti prejšnji model. Meni, da na podlagi uporabe enakega besedila (modela) ni mogoče ugotoviti, ali so bili promocijski dokumenti objavljeni samo z zadevno sliko, ali so bili objavljeni v posredovani sestavi in kdaj so bili objavljeni. Tožeča stranka domneva, da gre za besedilo fiktivne ponudbe, ki so jo uporabljala tudi druga podjetja, in v prilogi kot primer predlaga aktualno kopijo istega besedila ponudbe, ki ga drug dobavitelj držal uporablja za drugo znamko avtomobilov.
- 17 Tožeča stranka s šestim očitkom trdi, da je odbor za pritožbe v točkah 22 in od 31 do 35 izpodbijane odločbe izhajal iz napačne predpostavke, da je bil na vseh dokumentih, predloženih v prilogah od A do E k zahtevi za ugotovitev ničnosti, prikazan isti „prejšnji model“. Meni, da se priloga E razlikuje od prilog B in C zlasti v tem, da je na predstavljenem modelu med jezičkom in prikazovalno tablico dobro vidna zadebeljena črta, ki povezuje jeziček s prikazovalno tablico.
- 18 Tožeča stranka s sedmim očitkom odboru za pritožbe očita, da je v točki 33 izpodbijane odločbe ugotovil, da nasprotujoča si modela sestavlja prozorna površina. Čeprav priznava, da je „prejšnji model“, ki je vsebovan v prilogah od A do D k zahtevi za ugotovitev ničnosti, popolnoma prozoren, in sicer ne samo v delu, ki je namenjen prikazu podatkov, ampak tudi tam, kjer je jeziček, kar je njegov spodnji del, meni, da izpodbijani model ravno ni prozoren, kot naj bi dokazoval „pogled 1“, zlasti zaradi uporabe prog.
- 19 EUIPO trditve tožeče stranke izpodbija.

- 20 Člen 7(1), prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 določa, da se „[z]a namen uporabe členov 5 in 6 [te uredbe] [...] šteje, da je bil videz izdelka [prejšnji model] dostopen javnosti, če je bil objavljen po registraciji ali kako drugače, razstavljen, uporabljen pri trgovanju ali drugače razkrit pred dnem [vložitve prijave za registracijo izpodbijanega modela] oziroma[, če se zahteva prednostna pravica, pred datumom prednostne pravice], razen če ti dogodki ne bi mogli utemeljeno postati znani v normalnem poteku poslovanja specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v [Uniji]“.
- 21 Niti v Uredbi št. 6/2002 niti v Uredbi Komisije (ES) št. 2245/2002 z dne 21. oktobra 2002 o izvajanju Uredbe št. 6/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 14) ni podrobno določena obvezna oblika dokazov, ki jih mora vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti predložiti za utemeljitev, da je bil prejšnji model razkrit pred vložitvijo prijave za registracijo izpodbijanega modela. Zato, prvič, je vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti prost pri izbiri dokaza, za katerega meni, da ga je primerno predložiti EUIPO v podporo svoji zahtevi za ugotovitev ničnosti, in drugič, mora EUIPO preučiti vse predložene dokaze, da lahko ugotovi, ali so dejansko dokaz o razkritju prejšnjega modela (glej v tem smislu sodbe z dne 9. marca 2012, Coverpla/UUNT – Heinz-Glas (Steklenička), T-450/08, neobjavljena, EU:T:2012:117, točki 22 in 23 ter navedena sodna praksa; z dne 14. julija 2016, Thun 1794/EUIPO – Adekor (Dekoratívni grafični simboli), T-420/15, neobjavljena, EU:T:2016:410, točka 26, in z dne 25. aprila 2018, Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (Zastirna ograja), T-756/16, neobjavljena, EU:T:2018:224, točka 32).
- 22 Poleg tega razkritje prejšnjega modela ne more biti izkazano z verjetnostjo ali domnevami, temveč mora temeljiti na konkretnih in objektivnih elementih, ki dokazujejo dejansko razkritje prejšnjega modela na trgu. Poleg tega je treba dokaze, ki jih je predložil vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti, presoјati z medsebojno primerjavo. Velja namreč, da čeprav morda nekateri od teh elementov sami zase ne zadostujejo za dokaz razkritja prejšnjega modela, pa to ne pomeni, da ti elementi v povezavi z drugimi dokumenti ali podatki ne bi mogli prispevati k oblikovanju dokaza o razkritju. Nazadnje je treba za presojo dokazne vrednosti dokumenta preveriti verjetnost in resničnost podatkov, ki jih vsebuje. Upoštevati je treba zlasti izvor dokumenta, okoliščine njegove izdelave in njegovega naslovnika ter se vprašati, ali se glede na njegovo vsebino zdi razumen in zanesljiv (glej sodbo z dne 9. marca 2012, Steklenička, T-450/08, neobjavljena, EU:T:2012:117, točke od 24 do 26 in navedena sodna praksa; sodbi z dne 14. julija 2016, Dekoratívni grafični simboli, T-420/15, neobjavljena, EU:T:2016:410, točka 27, in z dne 25. aprila 2018, Zastirna ograja, T-756/16, neobjavljena, EU:T:2018:224, točka 33).
- 23 Model se šteje za dostopen javnosti, ko stranka, ki zatrjuje razkritje, dokaže dogodke, ki utemeljujejo obstoj tega razkritja. Da bi stranka, ki razkritje izpodbija, to domnevo ovrgla, mora pravno zadostno dokazati, da bi okoliščine v obravnavani zadevi lahko utemeljeno ovirale to, da ti dogodki ob normalnem poteku poslovanja postanejo znani strokovnim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Evropski uniji (glej v tem smislu sodbe z dne 21. maja 2015, Senz Technologies/UUNT – Impliva (Dežniki), T-22/13 in T-23/13, EU:T:2015:310, točka 26; z dne 15. oktobra 2015, Promarc Technics/UUNT – PIS (Del vrat), T-251/14, neobjavljena, EU:T:2015:780, točka 26, in z dne 27. februarja 2018, Gramberg/EUIPO – Mahdavi Sabet (Etui za prenosni telefon), T-166/15, EU:T:2018:100, točka 22).
- 24 Za ugotovitev razkritja prejšnjega modela je tako potrebna dvostopenjska analiza, in sicer je treba na prvem mestu preizkusiti, ali elementi, predstavljeni v zahtevi za ugotovitev ničnosti, dokazujejo na eni strani dogodka, ki pomenijo razkritje modela, in na drugi strani predhodnost tega razkritja glede na datum prijave ali prednostne pravice izpodbijanega modela, na drugem mestu pa – če imetnik izpodbijanega modela zatrjuje nasprotno – ali so lahko ti dogodki v normalnem poteku poslovanja utemeljeno postali znani specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Uniji, brez česar se bo za razkritje štelo, da nima učinkov, in ne bo upoštevano.

- 25 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba preizkusiti, ali je v obravnavani zadevi odbor za pritožbe upravičeno štel, da je bilo z elementi, ki jih je družba EasyFix predložila v zahtevi za ugotovitev ničnosti, mogoče dokazati dogodke, ki so pomenili razkritje modela, in predhodnost tega razkritja.
- 26 V uvodu je treba navesti, da je v obravnavani zadevi datum, ki ga je treba upoštevati za presojo predhodnosti razkritja, datum vložitve prijave za registracijo izpodbijanega modela, torej, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 1, 28. november 2013 (v nadaljevanju: upoštevni datum).
- 27 Odbor za pritožbe je v točkah od 17 do 22 izpodbijane odločbe ugotovil, da je bil dokument v prilogi B k zahtevi za ugotovitev ničnosti izvirnik prodajnega kataloga in da vprašanje, ali je bila naslovna stran tega kataloga resnično povezana s preostalimi stranmi istega kataloga, ni bilo upoštevno za presojo dejstev. Navedel je, da je bil na strani 2 tega kataloga model za primerjavo, kot je prikazan zgoraj v točki 4, in da je bilo v uvodniku navedenega kataloga na strani 1, torej na isti strani, kot je slika, pojasnjeno, da je zadevni katalog „izšel še pred začetkom specializiranega salona Automechanika 2010“. Odbor za pritožbe je na podlagi tega sklepal, da je bil navedeni katalog objavljen leta 2010, pri čemer je pojasnil, da ni bilo treba ugotoviti točnega datuma objave, saj je bila registracija izpodbijanega modela zahtevana novembra 2013. Poleg tega je navedel, da je bilo v uvodniku navedeno, da „je bilo vzpostavljeno novo, spremenjeno spletno mesto www.easyfix.at“, in da to pojasnjuje neskladnost med domenskim imenom, uporabljenim na naslovni strani, in domenskim imenom, ki je navedeno na strani 2. Odbor za pritožbe je še dodal, da prav tako ne dvomi o tem, da je dokument iz priloge C k zahtevi za ugotovitev ničnosti, in sicer je to delna kopija kataloga, iz leta 2011, da je bila shematična reprodukcija v dokumentu iz priloge E k tej zahtevi, ki se nanaša na uporabni model, objavljena leta 2012 v nemškem patentnem biltenu in je bila torej razkrita javnosti najpozneje takrat, da se vsa držala lepakov za vozila, ki so prikazana zgoraj v točki 4, nanašajo na isti model in da vse slike iz priloge od A do D k navedeni zahtevi vsebujejo iste podatke za vozilo BMW 520i Touring. Na podlagi tega je ugotovil, da je bilo z dokumenti, predloženimi v prilogah od A do E k zahtevi za ugotovitev ničnosti, mogoče dokazati razkritje navajanega prejšnjega modela v smislu člena 7(1) Uredbe št. 6/2002.
- 28 Splošno sodišče meni, da je primerno najprej preizkusiti drugi, tretji in četrti očitek, kar zadeva presojo dokazne vrednosti dokumentov iz priloge B in C k zahtevi za ugotovitev ničnosti.
- 29 Kar zadeva drugi očitek, s katerim tožeča stranka izpodbija dokazno vrednost dokumenta iz priloge B k zahtevi za ugotovitev ničnosti, je treba glede te priloge, katere izvirnik je Splošno sodišče lahko preučilo v papirnati različici spisa odbora za pritožbe, pojasniti naslednje. V tem spisu priloga B v resnici ne vsebuje enega, ampak dva kataloga: prvič, „katalog 2010/11“ družbe EasyFix, ki ima 128 strani in dve kartonasti platnici, ter drugič, katalog „News 2010“ družbe EasyFix, ki ima 31 oštevilčenih strani, zadnja stran pa ni oštevilčena. Tožeča stranka je k tožbi priložila izvlečke teh dveh katalogov.
- 30 Iz listin spisa je razvidno, da se je družba EasyFix v zahtevi za ugotovitev ničnosti sklicevala na dva kataloga, naslovljena „EasyFix 2010/11“ in „EasyFix News 2010“, ki ju je predstavila kot svoja („unseren Katalogen“), in da je k tej zahtevi priložila izvirnika teh katalogov. EUIPO je navedeno zahtevo posredoval tožeči stranki s priporočeno pošto, skupaj s skenirano kopijo priloge, ki obsegajo 210 strani.
- 31 Ugotoviti je treba, tako kot EUIPO v točki 26 odgovora na tožbo, da v elektronskem spisu odbora za pritožbe, kot je bil skeniran in posredovan tožeči stranki, resda strani dveh katalogov, omenjenih zgoraj v točkah 29 in 30, iz neznanega razloga niso prikazane v pravilnem vrstnem redu.
- 32 Vendar je treba navesti, da so bile tožeči stranki kot skenirana kopija posredovane vse strani teh dveh katalogov. Poleg tega je tožeča stranka v vlogi, v kateri je pojasnila razloge za vložitev pritožbe pred odborom za pritožbe, sklicevanje družbe EasyFix na kataloga, predložena v prilogi B k zahtevi za

ugotovitev ničnosti, citirala kot „njena kataloga“ „EasyFix 2010/11“ in „EasyFix News 2010“, tako da tožeča stranka ne more veljavno trditi, da ni vedela, da priloga B vsebuje dva kataloga, ne pa zgolj enega.

- 33 Poleg te pojasnitve je treba navesti, da je slika, prikazana v točki 4 izpodbijane odločbe in v točki 4 zgoraj ter za katero se navaja, da pomeni razkritje prejšnjega modela, na strani 2 „kataloga 2010/11“ družbe EasyFix (in na strani 212 elektronskega spisa odbora za pritožbe), naslovljeni „Preisauszeichnung“ (prikaz cen).
- 34 Glede tega najprej v zvezi z dokazanostjo dogodkov, ki pomenijo razkritje, zadošča ugotoviti, da je odbor za pritožbe na podlagi strani 2 „kataloga 2010/11“, na kateri je upodobitev držala lepakov za vozila, prikazanega v točki 4 izpodbijane odločbe v zvezi s prilogo B k zahtevi za ugotovitev ničnosti, lahko ugotovil razkritje tega modela. Dalje, kar zadeva dokazanost predhodnosti tega razkritja, je odbor za pritožbe na podlagi strani 1 tega kataloga, za katero je stran 2, ki vsebuje uvodnik in tam navedene datume, in sicer „Zum Start der Automechanika 2010“ (do začetka salona Automechanika 2010) in „Ab 2011 werden in Deutschland“ (od leta 2011, v Nemčiji), lahko ugotovil – ne da bi s tem napačno presodil dokaze – da je bil navedeni model razkrit leta 2010 ali najkasneje leta 2011, vsekakor pa pred upoštevanim datumom 28. novembra 2013. To velja še toliko bolj, ker so dokazi o dogodkih, ki pomenijo to razkritje, in o njegovi predhodnosti podprti s stranjo 3 kataloga „News 2010“, ki je predložen v prilogi B, in z izvlečkom kataloga družbe AHB iz leta 2011, ki je vsebovan v prilogi C k zahtevi za ugotovitev ničnosti.
- 35 Poleg tega je treba – tako kot EUIPO v točki 29 odgovora na tožbo – ugotoviti, da kot dokaz ni treba predložiti vsake strani kataloga, ampak je mogoče predložiti izvlečke takšnega kataloga, ne da bi to nujno zmanjšalo dokazno vrednost predloženih strani. Tako odboru za pritožbe glede na vse predložene dokaze, zlasti strani 1 in 2 „kataloga 2010/11“, ni bilo treba ločeno presojati naslovne strani tega kataloga.
- 36 Poleg tega je treba navesti, da oblika, barva in vsebina različnih strani sovpadajo do te mere, da je mogoče ugotoviti, da so bile zbrane v vezanih katalogih, poimenovanih „katalog 2010/11“ in „News 2010“, kot je zatrjevala družba EasyFix. Kakršen koli naj že bo razlog za razhajanje v domenskih imenih na strani 1 kataloga, ki vsebuje uvodnik, in na strani 2 tega kataloga, na kateri je prikazan prejšnji model, torej med imenom „www.easyfix.at“ in „www.easyfix.co.at“, to ne izključuje, da sta ti strani del istega „kataloga 2010/11“, saj gre dejansko za sprednjo in zadnjo stran istega lista. Izpisek iz avstrijskega registra domenskih imen, ki je priložen k tožbi, torej ni upošteven.
- 37 V delu, v katerem je tožeča stranka na obravnavi zgolj izrazila dvome glede samega obstoja katalogov, na katera se sklicuje družba EasyFix, in njune avtentičnosti, je treba ugotoviti, da s temi dvomi ni mogoče izpodbiti sklopa ujemačih se indicev, zlasti katalogov družbe EasyFix in kataloga družbe AHB, ki jih je predložila družba EasyFix in na podlagi katerih je odbor za pritožbe ugotovil, da so dogodki, ki pomenijo razkritje, dokazani, sploh ker navedbe tožeče stranke, da sta bila lahko kataloga, ki ju je predložila družba EasyFix, pred drugačena, niso dokazane, njena trditev, da ni bila dana zaprisežena izjava, pa zaradi svobodne izbire dokazov, ki je priznana vlagatelju zahteve za ugotovitev ničnosti, ni utemeljena (glej v tem smislu sodbo z dne 17. maja 2018, Basil/EUIPO – Artex (Košare za kolesa), T-760/16, EU:T:2018:277, točke od 47 do 49 in 53).
- 38 Splošno sodišče, ki razpolaga s papirnato različico spisa odbora za pritožbe, vsekakor ugotavlja obstoj dveh originalnih katalogov družbe EasyFix, predloženih v prilogi B k zahtevi za ugotovitev ničnosti, ki sta tudi oštevilčena z zaporednimi številkami. Poleg tega se je tožeča stranka na obravnavi lahko seznanila z izvirnikoma teh dveh katalogov. Na poziv Splošnega sodišča je potrdila, da so na strani 2 izvirnika „kataloga 2010/11“ fotografije izdelka, na katerega se sklicuje družba EasyFix, pred to stranjo, torej na strani 1, sklicevanja na leti 2010 in 2011, na obeh straneh tega lista pa sta navedeni tako domensko ime „www.easyfix.at“ kot domensko ime „www.easyfix.co.at“. Prav tako je potrdila, da je na

strani 3 izvirnika drugega kataloga družbe EasyFix, naslovljenega „News 2010“, izdelek, na katerega se sklicuje družba EasyFix, na dnu strani pa je naveden datum 31. avgust 2010. Te potrditve so bile vpisane v zapisnik o obravnavi.

- 39 Skratka, čeprav je obžalovanja vredno, da so upravne službe EUIPO tožeči stranki poslale kataloga, navedena v prilogi B k zahtevi za ugotovitev ničnosti, s stranmi, ki niso bile zaporedno oštevilčene in niso ustrezale zaporedju strani v izvirnikih teh katalogov, ta okoliščina nikakor ne omaje zakonitosti izpodbijane odločbe, kar zadeva dokazanost dogodkov, ki so pomenili predhodno razkritje držala lepakov za vozila, ki je prikazano v točki 4 izpodbijane odločbe v zvezi s to prilogo B, in zlasti dokazno vrednost teh dokumentov za dokazovanje razkritja prejšnjega modela.
- 40 Drugi očitek je tako treba zavriniti.
- 41 V zvezi s tretjim očitkom, s katerim tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je izpeljal ugotovitev iz omembe mednarodnega sejma Automechanika 2010 v uvodniku „kataloga 2010/11“, predloženega v prilogi B k zahtevi za ugotovitev ničnosti, je treba ugotoviti, da je na podlagi dejstva, da je v tem uvodniku naveden zadevni mednarodni sejem in da je ta uvodnik na strani 1 navedenega kataloga, ki je pred stranjo 2 tega kataloga, na kateri je upodobljeno držalo lepakov za vozila, prikazano v točki 4 izpodbijane odločbe v povezavi s to prilogo B, mogoče določiti, da je bil ta model razkrit leta 2010 ali najpozneje leta 2011. Poleg tega je treba navesti, da je treba vsakega od dveh katalogov, ki sta navedena v tej prilogi B, presojati celovito in skupaj s celoto predloženih dokazov, kot izhaja iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 22, tako da ju je mogoče z gotovostjo postaviti v čas pred upoštevni datumom. Poleg tega tožeča stranka ni navedla nobenega indica, na podlagi katerega bi bilo mogoče podvomiti o tem, da sta navedena kataloga dejansko izšla leta 2010 za namene tega mednarodnega sejma, kar zadeva drugega od teh katalogov, ali najpozneje leta 2011.
- 42 V zvezi s četrnim očitkom, s katerim tožeča stranka zlasti trdi, da oddelek za ničnost pravilno ni upošteval dokumenta iz priloge C k zahtevi za ugotovitev ničnosti, je treba najprej navesti, da oddelek za ničnost v odločbi z dne 3. junija 2016 ni štel, da ta dokument ni bil primeren za dokazovanje razkritja zadevnega držala lepakov za vozila pri celoviti presoji, ampak je zgolj ugotovil, da so bili dogodki, ki pomenijo razkritje, in to, da je do tega razkritja prišlo pred upoštevni datumom, dokazani že na podlagi drugih elementov. Poleg tega je treba ugotoviti, da je navedeni dokument pri presoji celote dokazov prav tako upošteven element. Ta izvleček iz kataloga družbe AHB namreč na isti naslovni strani prikazuje tako navedeno držalo lepakov za vozila kot leto 2011. Poleg tega nič ne potrjuje trditve tožeče stranke, da je izmenjevanje neobjavljenih katalogov znotraj skupine podjetij, ki ji pripada družba EasyFix, običajno.
- 43 Glede na vse zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da so bili dogodki, ki pomenijo razkritje držala lepakov za vozila, vsebovanega na strani 2 „kataloga 2010/11“ družbe EasyFix in prikazanega v točki 4 izpodbijane odločbe v povezavi s prilogo B k zahtevi za ugotovitev ničnosti (glej točko 4 zgoraj), v tem katalogu zadostno dokazani, enako pa velja tudi za predhodnost tega razkritja. Ti dokazi so podprti tudi z dodatnimi elementi, kot so katalog „News 2010“ družbe EasyFix, ki je prav tako vsebovan v prilogi B, in izvleček kataloga družbe AHB, predložen v prilogi C k zahtevi za ugotovitev ničnosti. Zato je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da so bili dogodki, ki pomenijo razkritje modela, in predhodnost tega razkritja dokazani glede na navedeni prilogo B in C, ki vsebujeta datirane kataloge.
- 44 Zato je treba prvi, peti, šesti in sedmi očitek, ki se nanašajo na dokumente, predložene v prilogah A, D in E k zahtevi za ugotovitev ničnosti, ali na pogled 1 izpodbijanega modela, zavriniti kot brezpredmetne.
- 45 Iz vseh teh razlogov z očitki tožeče stranke ni mogoče omajati zakonitosti izpodbijane odločbe, kar zadeva presojo dokazov v zvezi z dogodki, ki pomenijo razkritje modela, in predhodnost tega razkritja glede na upoštevni datum. Poleg tega tožeča stranka ni dokazala in niti ne zatrjevala, da bi lahko okoliščine obravnavane zadeve pomenile oviro za to, da bi lahko ti dogodki utemeljeno postali znani v normalnem poteku poslovanja specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Uniji. Glede

na to, da ni nasprotnih indicev, na podlagi katerih bi bilo mogoče šteti, da navedena kataloga nista bila posredovana navedenim specializiranim krogom, je odbor za pritožbe lahko ugotovil, da je bil prejšnji model razkrit, ne da bi s tem storil napako.

46 Prvi tožbeni razlog je torej treba zavrnil kot neutemeljen.

Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave v skladu s členom 62, drugi stavek, Uredbe št. 6/2002

47 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe kršil njeno pravico do izjave, ker ji ni omogočil, da bi se opredelila glede dokumentov iz prilog A in D k zahtevi za ugotovitev ničnosti, preden se je oprl na te dokumente v izpodbijani odločbi (zlasti v točkah od 31 do 35), čeprav jih oddelek za ničnost kot „fotografije brez datuma“ ni upošteval, ker so bili natisnjeni po prijavi izpodbijanega modela. Tožeča stranka trdi, da bi v primeru, da bi ji odbor za pritožbe omogočil, da se izjavi, lahko pojasnila, da te fotografije predhodno niso bile objavljene, in bi se poleg tega lahko „branila tudi zoper [te priloge]“.

48 EUIPO trditve tožeče stranke izpodbija.

49 V skladu z drugim stavkom člena 62 Uredbe št. 6/2002 lahko odločbe EUIPO temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati navedbe. Ta določba v okviru prava modelov Skupnosti izraža splošno načelo spoštovanja pravice do obrambe. Na podlagi tega splošnega načela prava Unije je treba naslovníkom odločb javnih organov, ki občutno vplivajo na njihove interese, omogočiti, da učinkovito izrazijo svoje stališče. Pravica do izjave se tako nanaša na vse dejanske in pravne elemente, na katerih temelji odločba, ne pa na končno stališče, ki ga namerava uprava sprejeti (glej sodbo z dne 27. junija 2013, Beifa Group/UUNT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Instrumenti za pisanje), T-608/11, neobjavljena, EU:T:2013:334, točka 42 in navedena sodna praksa; sodbi z dne 9. februarja 2017, Mast-Jägermeister/EUIPO (Kozarci), T-16/16, EU:T:2017:68, točka 57, in z dne 21. junija 2018, Haverkamp IP/EUIPO – Sissel (Preproge), T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 67).

50 V obravnavani zadevi je treba v uvodu navesti, da oddelek za ničnost dokumentov iz prilog A in D k zahtevi za ugotovitev ničnosti ni opredelil kot dokaze, ki „kot fotografije brez datuma“ niso upoštevni. Nasprotno, oddelek za ničnost je ugotovil razkritje prejšnjega modela na podlagi drugih dokazov, tako da ni bilo potrebe po ločenem obravnavanju navedenih prilog (glej točko 43 zgoraj).

51 Dalje, navesti je treba, da je odbor za pritožbe izpodbijano odločbo upravičeno oprl na primerjavo med izpodbijanim modelom in modelom, ki je prikazan na dokumentih iz prilog A in D k zahtevi za ugotovitev ničnosti. Iz člena 60(1) Uredbe št. 6/2002 namreč izhaja, da mora odbor za pritožbe na podlagi pritožbe, ki mu je predložena, v celoti na novo preizkusiti pravno in dejansko utemeljenost zahteve za ugotovitev ničnosti. To pomeni, da se lahko odbor za pritožbe opre na katerega koli od prejšnjih modelov, na katere se sklicuje vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti, ne da bi bil vezan na vsebino odločbe oddelka za ničnost in ne da bi moral v zvezi s tem navesti posebne razloge (glej v tem smislu sodbo z dne 14. junija 2011, Sphere Time/UUNT – Punch (Ura, pritrjena na trak), T-68/10, EU:T:2011:269, točka 13 in navedena sodna praksa). V obravnavani zadevi pa ni sporno, da se je družba EasyFix na dokumente iz prilog A in D sklicevala v utemeljitev zahteve za ugotovitev ničnosti.

52 V teh okoliščinah je moral odbor za pritožbe tožeči stranki v skladu z njeno pravico do izjave omogočiti, da se opredeli glede vseh upoštevnihi dejanskihi in pravnihi elementov spisa. Tožeča stranka pa je imela ves čas postopka možnost to storiti, tudi v zvezi z dokumenti iz prilog A in D k zahtevi za ugotovitev ničnosti.

- 53 Nasprotno, odboru za pritožbe, kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, navedene zgoraj v točki 49, pred sprejetjem izpodbijane odločbe ni bilo treba pozvati tožeče stranke, naj se opredeli glede končnega stališča, ki ga je nameraval sprejeti, katerega sestavni del je bila presoja dokumentov iz prilog A in D k zahtevi za ugotovitev ničnosti.
- 54 Drugi tožbeni razlog je torej treba zavrnil kot neutemeljen.

Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve v skladu s členom 62, prvi stavek, Uredbe št. 6/2002

- 55 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe kršil obveznost obrazložitve s tem, da je v točki 19 izpodbijane odločbe brez najmanjšega pojasnila navedel, da ne dvomi o tem, da je bil dokument iz priloge C k zahtevi za ugotovitev ničnosti pripravljen leta 2011, čeprav je prej prerokala predhodno objavo dokumentov iz prilog od A do C k tej zahtevi in je tudi predložila indice, s katerimi je ovrgla to predhodno objavo. Odbor za pritožbe naj bi moral glede na to, da je izpodbijano odločbo (zlasti v točkah 22, 31, 32 in 35) oprl tudi na prikaz iz priloge C, pojasniti, zakaj je v nasprotju s pripombami tožeče stranke menil, da je bil dokument iz te priloge predhodno objavljen in je pomenil dokaz o predhodnem razkritju.
- 56 EUIPO trditve tožeče stranke izpodbija.
- 57 Na podlagi člena 62, prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 je treba odločbe EUIPO obrazložiti. Ta obveznost obrazložitve ima enak obseg kot tista iz člena 296 PDEU, v skladu s katero je treba jasno in nedvoumno navesti razlogovanje avtorja akta. Namen te obveznosti je dvojen, in sicer da se na eni strani omogoči zadevnim osebam, da se zaradi varstva svojih pravic seznanijo z utemeljitvami sprejetega ukrepa, in na drugi strani sodišču Unije, da opravi nadzor nad zakonitostjo odločbe (glej sodbo z dne 25. aprila 2013, Bell & Ross/UUNT – KIN (Ohišje zapestne ure), T-80/10, neobjavljena, EU:T:2013:214, točka 37 in navedena sodna praksa). Vprašanje, ali obrazložitev odločbe izpolnjuje te zahteve, je treba presoditi ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodbi z dne 9. februarja 2017, Kozarci, T-16/16, EU:T:2017:68, točka 58, in z dne 14. marca 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Čevlji), T-424/16, neobjavljena, EU:T:2018:136, točka 29).
- 58 Vendar od odborov za pritožbe ni mogoče zahtevati, naj podajo natančno obrazložitev, ki bi izčrpno in dosledno sledila vsem trditvam strank v postopku pred njimi. Obrazložitev je torej lahko implicitna, če omogoča zadevnim osebam, da se seznanijo z razlogi, iz katerih je bila sprejeta odločba odbora za pritožbe, in pristojnemu sodišču, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora (sodbe z dne 25. aprila 2013, Ohišje zapestne ure, T-80/10, neobjavljena, EU:T:2013:214, točka 37; z dne 4. julija 2017, Murphy/EUIPO – Nike Innovate (Elektronska urna zapestnica), T-90/16, neobjavljena, EU:T:2017:464, točka 19, in z dne 29. novembra 2018, Sata/EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Pištola za barvanje), T-651/17, neobjavljena, EU:T:2018:855, točka 21). Razloge, ki niso jasno navedeni, je torej mogoče upoštevati, če so očitni za zadevne osebe in za pristojno sodišče (glej sodbo z dne 14. marca 2018, Čevlji, T-424/16, neobjavljena, EU:T:2018:136, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 59 V obravnavani zadevi je treba navesti, da priloga C k zahtevi za ugotovitev ničnosti vsebuje kopijo naslovne strani kataloga družbe AHB, ki nosi letnico 2011, na kateri sta prejšnji model in naslov „Katalog 2011“ (katalog 2011). Zato je odbor za pritožbe v točki 4 izpodbijane odločbe dokument iz navedene priloge opisal kot „kopijo kataloga tretjega podjetja iz leta 2011 (izvlečki)“, kar je tožeči stranki znano in česar ne izpodbija. Odbor za pritožbe je zato v točki 19 izpodbijane odločbe prav tako lahko ugotovil, da „ne dvomi, da je bil tudi dokument iz priloge C, ki je delna kopija kataloga, iz leta 2011“. Ta ugotovitev očitno izhaja iz vpogleda v ta dokument, ki vsebuje navedbo „katalog 2011“ in ki je bil posredovan tožeči stranki. V tem okviru ni bila potrebna nobena dodatna obrazložitev. Poleg

tega se v skladu s sodno prakso, ki je navedena zgoraj v točki 58, razlogi, ki niso jasno navedeni, lahko upoštevajo, če so očitni za zadevne osebe in za pristojno sodišče. To pa očitno drži v obravnavani zadevi, kar zadeva navedbo letnice 2011 na dokumentu iz priloge C.

- 60 Poleg tega je treba opozoriti tudi, da odbor za pritožbe svoje ugotovitve glede predhodnosti razkritja ni oprl zgolj na dokument iz priloge C k zahtevi za ugotovitev ničnosti, ampak je ta dokument zgolj eden od elementov pri presoji celote predloženih dokazov, ki je upošteven zlasti glede časa navedenega razkritja. Glavni dokaz tega razkritja je v resnici dokument iz priloge B k zahtevi za ugotovitev ničnosti (glej točki 42 in 43 zgoraj).
- 61 Tretji tožbeni razlog je torej treba zavrnil kot neutemeljen.

Četrty tožbeni razlog: napačna presoja individualne narave izpodbijanega modela v nasprotju s členom 6 in členom 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002

- 62 Tožeča stranka s četrty tožbenim razlogom odboru za pritožbe očita, da je napačno presodil individualno naravo izpodbijanega modela. Ta tožbeni razlog je sestavljen iz dveh očitkov, od katerih se prvi nanaša na stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka, drugi pa na primerjavo nasprotujočih si modelov z vidika pozornosti seznanjenega uporabnika na razlike med njima.
- 63 EUIPO trditve tožeče stranke izpodbija.
- 64 Člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 določa, da se model Skupnosti lahko razglasi za ničen le v primerih, ki so naštetih v tej določbi, med drugim če ne izpolnjuje zahtev iz členov od 4 do 9 te uredbe. Natančneje je treba navesti, da za razliko od razlogov za ničnost, ki so določeni v členu 25(1), od (c) do (g), te uredbe, razloge za ničnost iz točk (a) in (b) načeloma lahko uveljavlja vsakdo.
- 65 Na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 6/2002 je videz izdelka varovan z modelom Skupnosti, samo če je nov in ima individualno naravo. V skladu s členom 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002 se šteje, da ima videz izdelka individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave za registracijo ali – če se zahteva prednostna pravica – datumom prednostne pravice. V členu 6(2) iste uredbe je dodano, da se pri ocenjevanju individualne narave upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju modela. V uvodni izjavi 14 navedene uredbe je pojasnjeno, da je treba pri presoji tega, ali ima model individualno naravo glede na obstoječe videze izdelkov, upoštevati naravo izdelka, za katerega se videz izdelka uporablja ali v katerega je vključen, še zlasti pa industrijski sektor, v katerega spada.
- 66 V skladu s sodno prakso iz zgoraj navedenih določb izhaja, da presoja individualne narave modela Skupnosti v bistvu temelji na štiristopenjskem preizkusu. Pri tem preizkusu se določi, prvič, sektor izdelkov, v katere naj bi bil model vgrajen ali na katerih naj bi se uporabljal, drugič, seznanjeni uporabnik teh izdelkov glede na njihov namen ter – v zvezi s tem seznanjenim uporabnikom – stopnja poznavanja prejšnjih modelov ter stopnja pozornosti na podobnosti in razlike pri primerjavi modelov, tretjič, stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka, katere vpliv na individualno naravo je obratno sorazmeren, in četrtič, ob upoštevanju te svobode, rezultat primerjave, ki naj bo po možnosti neposredna, celotnih vtisov, ki jih na seznanjenega uporabnika naredijo izpodbijani model in vsi prejšnji modeli, ki so bili razkriti javnosti, obravnavani posamično (glej v tem smislu sodbe z dne 7. novembra 2013, Budziewska/UUNT – Puma (Mačka v skoku), T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 21 in navedena sodna praksa; z dne 10. septembra 2015, H&M Hennes & Mauritz/UUNT – Yves Saint Laurent (Ročne torbe), T-525/13, EU:T:2015:617, točka 32, in z dne 21. junija 2018, Preproge, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 22).

67 V obravnavani zadevi ni sporno, da se nasprotujoča si modela nanašata na sektor „držala lepakov, oznake za vozila“. Zaporedno je treba preučiti seznanjenega uporabnika, stopnjo svobode oblikovalca in primerjavo celotnih vtisov, ki jih naredita ta modela.

Seznanjeni uporabnik

68 Tožeča stranka ne navaja posebnega očitka v zvezi s seznanjenim uporabnikom, kot ga je opredelil odbor za pritožbe. Vendar v točkah 49 in 55 tožbe izpodbija ugotovitev odbora za pritožbe, da seznanjeni uporabnik ne bi bil „posebej pozoren“ na nekatere razlike, zaradi česar naj ne bi bila upoštevana „raven poznavanja“ tega uporabnika. Ugotoviti je torej treba, kakšni sta raven poznavanja in stopnja pozornosti seznanjenega uporabnika, iz katerih izhaja njegova sposobnost, da opazi razlike med nasprotujočima si modeloma.

69 V skladu s sodno prakso v zvezi s pojmom „seznanjeni uporabnik“ na eni strani to, da je nekdo „uporabnik“, pomeni, da zadevna oseba, ki je lahko končni uporabnik ali poslovni kupec, uporabi izdelek, v katerega je model vgrajen, v skladu z namenom tega izdelka. Na drugi strani oznaka „seznanjen“ nakazuje na to, da ta uporabnik, ne da bi bil snovalec ali tehnični strokovnjak, pozna različne modele, ki obstajajo v zadevnem sektorju, ima nekaj znanja o sestavnih delih, ki jih ti modeli po navadi vsebujejo, in je zaradi zanimanja za zadevne izdelke izkazal relativno visoko stopnjo pozornosti pri njihovi uporabi. Vendar ta okoliščina ne pomeni, da je seznanjeni uporabnik onkraj izkušenj, ki si jih je pridobil z uporabo zadevnega izdelka, sposoben razlikovati med vidiki videza izdelka, ki jih narekuje njegova tehnična funkcija, in tistimi, ki so poljubni (glej v tem smislu sodbo z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točka 59; glej v tem smislu tudi sodbi z dne 22. junija 2010, Shenzhen Taiden/UUNT – Bosch Security Systems (Komunikacijska oprema), T-153/08, EU:T:2010:248, točke od 46 do 48, in z dne 21. junija 2018, Preproge, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 37).

70 Pojem „seznanjeni uporabnik“ je torej treba razumeti kot vmesni pojem med pojmom „povprečni potrošnik“, ki se uporablja na področju znamk, pri čemer se za takega potrošnika ne zahteva posebno znanje in ki praviloma zaradi nepopolnega spomina ne izvaja neposredne primerjave med nasprotujočimi si znamkami, ter pojmom „strokovnjak“ na področju patentov, ki ima poglobljeno tehnično usposobljenost. Tako je pojem seznanjenega uporabnika mogoče razumeti tako, da pomeni uporabnika, ki ni le povprečno pozoren, temveč je posebej pazljiv, bodisi zaradi osebnih izkušenj bodisi zaradi obsežnega poznavanja zadevnega sektorja (sodbe z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točka 53; z dne 21. junija 2018, Preproge, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 36, in z dne 29. novembra 2018, Pištola za barvanje, T-651/17, neobjavljena, EU:T:2018:855, točka 20). V zvezi s stopnjo pozornosti seznanjenega uporabnika je treba navesti, da čeprav seznanjeni uporabnik ni povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren ter ki videz izdelka običajno zaznava kot celoto in ne preverja njegovih posameznih podrobnosti, tudi ni izvedenec ali specialist, kot je strokovnjak, ki bi bil sposoben podrobnega opažanja zelo majhnih razlik, ki bi lahko obstajale med nasprotujočima si modeloma (glej v tem smislu sodbo z dne 20. oktobra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, točka 59).

71 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe v točki 26 izpodbijane odločbe seznanjene uporabnike nasprotujočih si modelov opredelil kot trgovce, ki želijo označiti svoje izdelke, in odgovorne za nabavo v podjetjih, ki kupujejo take tablice za označevanje cen, torej držala lepakov za vozila. Ugotoviti je treba, da ta opredelitev, ki je sicer tožeča stranka ne izpodbija, ni napačna.

72 V zvezi z ravno poznavanja in stopnjo pozornosti seznanjenega uporabnika zlasti iz sodne prakse, ki je navedena zgoraj v točkah 69 in 70 ter v točki 25 izpodbijane odločbe, izhaja, da čeprav ta referenčna oseba ima nekaj znanja glede različnih obstoječih modelov v zadevnem sektorju in je njena stopnja

pozornosti relativno visoka, pri njihovi uporabi pa je posebej pazljiva, vseeno ni izvedenec ali specialist, kot je strokovnjak, ki lahko podrobno opazi zelo majhne razlike, ki lahko obstajajo med nasprotujočimi si modeli.

Stopnja svobode oblikovalca

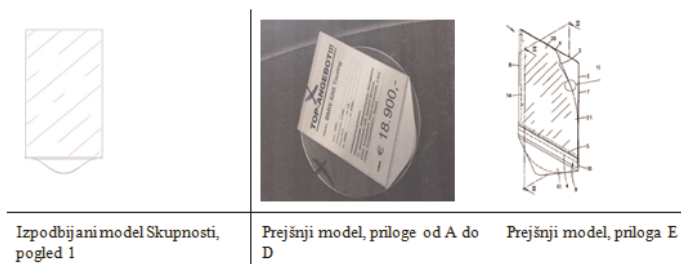
- 73 Tožeča stranka s prvim očitkom odboru za pritožbe očita, da je v točki 27 izpodbijane odločbe štel, da je stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju „tablic za prikazovanje informacij [ali držal lepakov], oznak za vozila“, „velika“, tako glede oblike kot glede uporabljenega materiala. Tožeča stranka meni, da je ta stopnja svobode zelo majhna in da zanjo veljajo omejitve glede oblike in velikosti. Glede na to, da papir, ki se vstavi v držalo, vsebuje podatke o vozilu in informacije o ceni, naj bi bilo treba uporabiti osnovno pravokotno obliko. Prav tako naj bi morale biti velikost in dimenzije nujno med minimalnim formatom A 4 – zaradi vidnosti – in maksimalnim formatom, ki naj bi bil odvisen od dimenzij stekel vozila, na katerih notranjo stran se namesti držalo lepakov. Tako naj bi bila svoboda oblikovalca v veliki meri omejena na eni strani s predvideno uporabo (vstavitev lista papirja formata vsaj A 4, na katerem so podatki o vozilu in informacije o ceni), na drugi strani pa z velikostjo stekel vozila.
- 74 V skladu s sodno prakso je stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka opredeljena zlasti glede na omejitve, povezane z značilnostmi, ki jih narekuje tehnično delovanje izdelka ali njegovega elementa, ali glede na zakonske predpise, ki veljajo za izdelek. Te omejitve vodijo do standardizacije nekaterih lastnosti, ki tako postanejo skupne modelom, ki se uporabijo za zadevni izdelek (sodbe z dne 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/UUNT – PepsiCo (Upodobitev okroglega promocijskega izdelka), T-9/07, EU:T:2010:96, točka 67; z dne 9. septembra 2011, Kwang Yang Motor/UUNT – Honda Giken Kogyo (Motor z notranjim izgorevanjem), T-10/08, EU:T:2011:446, točka 32, in z dne 21. junija 2018, Preproge, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 54).
- 75 Splošni trend pri oblikovanju pa se ne more šteti za dejavnik, ki omejuje svobodo oblikovalca, ker je ravno ta svoboda oblikovalca tista, ki mu omogoča odkrivanje novih oblik in trendov ali inovacijo v okviru obstoječega trenda (sodba z dne 13. novembra 2012, Antrax It/UUNT – THC (Radiatorji za ogrevanje), T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592, točka 95). Vprašanje, ali model sledi splošnemu trendu na področju oblikovanja, je namreč upošteveno kvečjemu glede estetskega zaznavanja zadevnega modela in lahko torej eventualno vpliva na prodajni uspeh izdelka, v katerega je ta model vgrajen. Nasprotno pa to vprašanje ni upošteveno v okviru preizkusa individualne narave zadevnega modela, pri katerem se preverja, ali se splošni vtis, ki ga ta ustvarja, razlikuje od splošnih vtisov, ki ga ustvarjajo prej razkriti modeli, neodvisno od estetskih ali trgovskih dejavnikov (sodbe z dne 22. junija 2010, Komunikacijska oprema, T-153/08, EU:T:2010:248, točka 58; z dne 4. februarja 2014, Sachi Premium-Outdoor Furniture/UUNT – Gandia Blasco (Fotelj), T-357/12, neobjavljena, EU:T:2014:55, točka 24, in z dne 17. novembra 2017, Ciarko/EUIPO – Maan (Kuhinjska napa), T-684/16, neobjavljena, EU:T:2017:819, točka 58).
- 76 Dejavnik, ki se nanaša na stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju izpodbijanega modela, ne sme biti odločilen za presojo individualne narave navedenega modela, lahko pa na to presojo vpliva (glej v tem smislu sodbi z dne 10. septembra 2015, Ročne torbe, T-525/13, EU:T:2015:617, točka 35, in z dne 4. julija 2017, Elektronska urna zapestnica, T-90/16, neobjavljena, EU:T:2017:464, točka 38). Njegov vpliv na individualno naravo se namreč spreminja v skladu s pravilom o obratni sorazmernosti. Tako velja, da večja kot je svoboda oblikovalca, manj verjetno bodo majhne razlike med nasprotujočima si modeloma pri seznanjenem uporabniku zadoščale za drugačen celotni vtis. In nasprotno, bolj kot je svoboda oblikovalca omejena, bolj bodo majhne razlike med nasprotujočima si modeloma pri seznanjenem uporabniku zadoščale za drugačen celotni vtis. Povedano drugače, visoka stopnja svobode oblikovalca podkrepi ugotovitev, da modeli brez pomembnih razlik pri seznanjenemu uporabniku ustvarjajo enak celotni vtis, zaradi česar izpodbijani model nima individualne narave. In nasprotno, nizka stopnja svobode oblikovalca govori v prid ugotovitvi, da dovolj izražene razlike med

modeloma pri seznanjenemu uporabniku ustvarjajo drugačen celotni vtis, zaradi česar ima izpodbijani model individualno naravo (glej v tem smislu sodbe z dne 9. septembra 2011, Motor z notranjim izgorevanjem, T-10/08, EU:T:2011:446, točka 33; z dne 13. novembra 2012, Radiatorji za ogrevanje, T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592, točka 45, in z dne 21. junija 2018, Preproge, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 54).

- 77 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe v točkah od 27 do 29 izpodbijane odločbe menil, da je svoboda oblikovalca pri razvijanju „držal lepakov, oznak za vozila“, velika, tako kar zadeva obliko kot uporabljeni material. Navedel je, da je lahko držalo lepakov za vozila katere koli geometrijske oblike, če le omogoča, da je opremljeno z informacijami: ni nujno, da je osnovne pravokotne oblike, lahko je tudi kvadratno, okroglo ali eliptično, pravokotna oblika pa je zgolj posledica izbire oblikovalca, ki je ne prejudicirajo niti trg niti drugi razlogi ali omejitve. Ugotovil je, da enako velja glede izbire materiala in da je s tega vidika uporaba plastike že pomenila svobodo oblikovalca, ki je ne prejudicirajo niti trg niti drugi razlogi ali omejitve; navedel je, da vsaj stranki nista podali trditve, ki bi bile v nasprotju s to presojo.
- 78 Glede tega je treba ugotoviti, da nasprotna trditve tožeče stranke niti malo ne prepričajo. Velikost ali dimenzije držal lepakov za vozila ne morejo omejiti svobode oblikovalca v obravnavani zadevi. Natančneje, z nobenim elementom v spisu ni dokazano, da morajo biti tehnične specifikacije, ki jih vsebujejo ta držala lepakov, nujno v formatu A 4. Tudi če bi bil to običajno uporabljen format na trgu, naj iz tega ne bi izhajala upoštevana omejitev svobode oblikovalca. V skladu s sodno prakso, ki je navedena zgoraj v točki 75, namreč splošni trend, da se uporabljajo tehnične specifikacije formata A 4 in da to vpliva na razvoj izdelkov, v okviru preučitve individualne narave modela ni upošteven. Poleg tega tožeča stranka ni niti dokazala niti zatrjevala, da obstajajo omejitve, povezane z značilnostmi, ki jih narekuje tehnično delovanje izdelka ali njegovega elementa, ali zakonski predpisi, ki veljajo za izdelek.
- 79 Poleg tega je treba opozoriti, da sodišče Unije stopnjo svobode oblikovalca šteje za visoko ali zelo visoko, kadar si je mogoče predstavljati različne konfiguracije za isti izdelek (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2012, Radiatorji za ogrevanje, T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592, točke od 46 do 52), kadar je izdelek lahko velikega števila oblik, barv ali materialov (glej v tem smislu sodbo z dne 5. julija 2017, Gamet/EUIPO – „Metal-Bud II“ Robert Gubała (Vratna kljuka), T-306/16, neobjavljena, EU:T:2017:466, točke od 45 do 47), kadar je opis zadevnega izdelka zelo širok in ne vsebuje nobenega pojasnila glede tipa ali funkcionalnosti izdelka (glej v tem smislu sodbo z dne 15. oktobra 2015, Promarc Technics/UUNT – PIS (Del vrat), T-251/14, neobjavljena, EU:T:2015:780, točka 55) ali kadar funkcionalne omejitve v zvezi s prisotnostjo nekaterih bistvenih elementov ne morejo pomembno vplivati na obliko in splošni videz izdelka, ampak je ta lahko različnih oblik in različno opremljen (glej v tem smislu sodbe z dne 14. junija 2011, Ura, pritrjena na trak, T-68/10, EU:T:2011:269, točki 68 in 69; z dne 21. novembra 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/UUNT – Wenf International Advisers (Odpirač za steklenice), T-337/12, EU:T:2013:601, točke od 36 do 39, in z dne 29. oktobra 2015, Roca Sanitario/UUNT – Villeroy & Boch (Enoročna pipa), T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, točke od 45 do 52). To v bistvu velja za obravnavani primer, zlasti kar zadeva oblike in uporabljene materiale.
- 80 Na podlagi tega je mogoče ugotoviti, da je stopnja svobode oblikovalca pri razvijanju „držal lepakov, oznak za vozila“, visoka tako glede oblike in velikosti izdelka kot glede uporabljenega materiala, kot je odbor za pritožbe pravilno ugotovil v točkah od 27 do 29 izpodbijane odločbe.
- 81 Prvega očitka torej ni mogoče sprejeti.

Primerjava celotnih vtisov

- 82 Tožeča stranka z drugim očitkom odboru za pritožbe očita, da je v točkah 33 in 34 izpodbijane odločbe ugotovil, da seznanjeni uporabnik ni posebej pozoren na razliko v razmerju med dolžino in širino (v obravnavani zadevi je to razmerje 2: 1 ali 2,2: 1 namesto formata A 4) ter razliko v obliki jezička na spodnjem delu izpodbijanega modela in na spodnjem delu modelov, ki so navajani zoper tožečo stranko. Tožeča stranka navaja, da je izpodbijani model „podolgovat in skoraj zadržano eleganten“, „ob upoštevanju nizke stopnje svobode oblikovalca pri razvijanju daje videz visoke kakovosti“ in ustvarja „eleganten vtis podolgovatega pravokotnika“ ter ima „efekt krhkosti, zadržanosti, neagresivnosti, v nasprotju z modelom iz priloge E“, medtem ko zadnjenavedeni model ustvarja „vtis nerodnosti in robotosti“ ter so vsi modeli iz prilog od A do E „zasnovani robato in nerodno, brez harmonije“, kar zadeva kombinacijo jezička in tablice, ki celoti daje obliko, in ustvarjajo „vtis robotosti in domače izdelave“, „brez dodelanosti in elegance“.
- 83 V skladu z ustaljeno sodno prakso je individualna narava modela posledica drugačnega celotnega vtisa ali neobstoja „že videnega“ pri seznanjenem uporabniku glede na vse prej obstoječe modele, pri čemer se ne upoštevajo razlike, ki, čeprav presegajo zgolj nepomembne detajle, niso dovolj izstopajoče, da bi vplivale na navedeni celotni vtis, temveč razlike, ki so dovolj izstopajoče, da ustvarijo različne vtise glede celote (glej sodbo z dne 7. novembra 2013, Mačka v skoku, T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 29 in navedena sodna praksa; sodbi z dne 21. junija 2018, Preproge, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, točka 72, in z dne 29. novembra 2018, Pištola za barvanje, T-651/17, neobjavljena, EU:T:2018:855, točka 39).
- 84 Presojo individualne narave modela je treba opraviti glede na enega ali več prejšnjih modelov, gledano posamično, izmed vseh modelov, ki so bili prej razkriti javnosti, ne pa glede na kombinacijo ločenih elementov, zbranih iz več prejšnjih modelov (glej v tem smislu sodbi z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, točki 25 in 35, ter z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720, točka 61). Primerjava celotnih vtisov, ki jih naredita nasprotujoča si modela, mora biti sintetična ter ne sme biti omejena na analitično primerjavo naštetih podobnosti in razlik. Pri tej primerjavi je treba kot osnovo vzeti značilnosti, ki so na izpodbijanem modelu vidne, nanašati pa se mora zgolj na zavarovane značilnosti, brez upoštevanja značilnosti, zlasti tistih tehnične narave, ki so iz varstva izključene. Navedena primerjava se mora nanašati na modele, kot so bili registrirani, ne da bi bilo mogoče od vlagatelja zahteve za ugotovitev ničnosti zahtevati, da predloži grafični prikaz videza izdelka, na katerega se sklicuje, ki je primerljiv s predstavitvijo v prijavi za registracijo izpodbijanega modela (glej v tem smislu sodbe z dne 7. novembra 2013, Mačka v skoku, T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 30 in navedena sodna praksa; z dne 13. junija 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Pločevinke), T-9/15, EU:T:2017:386, točka 79, in z dne 17. novembra 2017, Kuhinjska napa, T-684/16, neobjavljena, EU:T:2017:819, točka 43).
- 85 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe primerjal te modele:

- 86 Odbor za pritožbe v točki 32 izpodbijane odločbe ni upošteval lepaka z informacijami, ki je bil prikazan na dokumentih iz prilog od A do D k zahtevi za ugotovitev ničnosti, ker je bilo seznanjenemu

uporabniku jasno, da so držala lepakov za vozila namenjena individualnemu prikazovanju cen, tako da pri celotnem vtisu ne bi pripisoval pomena konkretnemu besedilu. V točki 33 izpodbijane odločbe je ugotovil, da sta bila izpodbijani model in prejšnji model sestavljena iz prozorne površine, pod katero je bilo mogoče vstaviti list papirja; njuna osnovna oblika je bila pravokotna, pri čemer so obstajale določene razlike v razmerju med dolžino in širino; na spodnjem delu obeh modelov je bil jeziček paraboloidne oblike; nazadnje, medtem ko je na prejšnjem modelu paraboloid sekal pravokotnik na robovih, se je na izpodbijanem modelu paraboloid stikal s pravokotnikom, s tem da je bil malo ožji od njega. Vendar je odbor za pritožbe v točki 34 izpodbijane odločbe presodil, da so bile te razlike zelo majhne in niso mogle spremeniti celotnega vtisa, ki sta ga ustvarjala oba modela. Menil je, da seznanjeni uporabnik ne bi bil posebej pozoren na razliko v razmerju med dolžino in širino pravokotnika, zlasti ker sta bila jezička skoraj enake oblike, to, da se jeziček na prejšnjem modelu razteza po celotnem spodnjem delu, na izpodbijanem modelu pa ne, pa naj bi bilo skoraj neopazno.

- 87 Splošno sodišče v zvezi s tem ugotavlja, da zadošča upoštevanje prejšnjega modela, prikazanega na dokumentih v prilogah B in C k zahtevi za ugotovitev ničnosti.
- 88 Najprej je treba navesti, da na celotni vtis, ki ga na seznanjenega uporabnika ustvarita nasprotujoča si modela, najbolj vpliva pravokotna oblika s prozorno površino in trikrakim jezičkom na spodnjem delu. Sinergija teh treh bistvenih značilnosti ustvarja podoben celotni vtis.
- 89 Dalje, ugotoviti je treba, da so razlike med nasprotujočima si modeloma, ki se nanašajo na nekoliko večje razmerje med dolžino in širino zgornjega pravokotnega dela ter na nekoliko bolj zakrivljeno ali paraboloidno obliko in nekoliko zožen spodnji trikraki jeziček na izpodbijanem modelu, relativno neopazne.
- 90 Opozoriti pa je treba, da seznanjeni uporabnik kljub relativno visoki stopnji pozornosti ne opaža podrobno zelo majhnih razlik, ki lahko obstajajo med nasprotujočima si modeloma (glej točko 72 zgoraj).
- 91 Zato te razlike ne morejo preprečiti vtisa „že videnega“, ki ga dajeta nasprotujoča si modela glede na njune skupne elemente, ki so med njunimi najbolj vidnimi in pomembnimi elementi (glej v tem smislu sodbi z dne 29. oktobra 2015, Enoročna pipa, T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, točka 74, in z dne 28. septembra 2017, Rühland/EUIPO – 8 seasons design (Lučka v obliki zvezde), T-779/16, neobjavljena, EU:T:2017:674, točka 43).
- 92 Tako je treba ugotoviti, da te razlike niso dovolj opazne, da bi pri seznanjenem uporabniku ustvarile drugačen celotni vtis kot pri prejšnjem modelu, upoštevajoč visoko stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka. Zato izpodbijanemu modelu ne morejo zagotoviti individualne narave.
- 93 Odbor za pritožbe zato ni storil napake s tem, da je kljub temu, da je pri presoji upošteval razlike, na katere se je sklicevala tožeča stranka, ugotovil, da nasprotujoča si modela pri seznanjenem uporabniku ustvarjata enak celotni vtis in da izpodbijani model nima individualne narave.
- 94 Drugega očitka torej ni mogoče sprejeti.
- 95 Glede na vse zgornje preudarke je treba četrti tožbeni razlog zavrni kot neutemeljen in tožbo v celoti zavrni.

Stroški

- 96 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Vendar lahko v skladu s členom 135(1) tega poslovnika Splošno sodišče izjemoma, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov nosi le del stroškov druge stranke ali, celo, da se ji plačilo teh stroškov ne naloži.
- 97 V obravnavani zadevi tožeča stranka ni uspela, EUIPO pa je izrecno predlagal, naj se ji naloži plačilo stroškov. Vendar glede na okoliščine obravnavane zadeve, zlasti to, da je EUIPO tožeči stranki posredoval neurejene strani dveh katalogov (glej točke od 28 do 39 zgoraj), pravičnost zahteva, da v skladu s členom 135(1) Poslovnika vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Visi/one GmbH in Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) nosita svoje stroške.

Collins

Kancheva

De Baere

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 13. junija 2019.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	2
Predlogi strank	3
Pravo	3
Prvi tožbeni razlog: napačna presoja dokazov v zvezi z razkritjem „prejšnjega modela“, s čimer naj bi bil kršen člen 7(1) Uredbe št. 6/2002	4
Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave v skladu s členom 62, drugi stavek, Uredbe št. 6/2002 ...	9
Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve v skladu s členom 62, prvi stavek, Uredbe št. 6/2002	10
Četrti tožbeni razlog: napačna presoja individualne narave izpodbijanega modela kot kršitev člena 6 in člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002	14
Seznanjeni uporabnik	12
Stopnja svobode oblikovalca	13
Primerjava celotnih vtisov	15
Stroški	17